

Xi Jinpingo ryžtingoji diplomatinė strategija pandemijos metu

Santrauka

Per savo 70-ties metų istoriją Kinijos Liaudies Respublika (KLR) nuolat kvestionavo savo egzistencijos prasmę ir vietą „po saule“. Priešingai nei Mao Zedongui, kurio valdymo laikotarpiu Kinijoje vyravo didžiulis chaosas, Dengui Xiaopingui pavyko pakeisti šalies vystymosi trajektoriją, lėmusią šalies stabilizavimą ir ekonominę pažangą. KLR užsienio politikos srityje Dengas suformulavo ypač sėkmingą *Tāoguāng Yǎnghuì* diplomatinę strategiją, kurios principų buvo nuosekliai laikomasi iki pat Xi Jinpingo atėjimo į valdžią. Naujoji Kinijos lyderių karta suformulavo *Fènfā Yōuwèi* strategiją, kuri lėmė daug ryžtingesnę šalies diplomatinę elgseną tarptautinėje arenoje. COVID-19 pandemijos metu tarptautinė bendruomenė tapo ryžtingosios Kinijos diplomatinės strategijos suaktyvėjimo liudininkais. Pekino noras išsaugoti bei išplėsti Kinijos

įtaką lėmė išskirtinių Kinijos diplomatinė taktikų, tokių kaip „Vilko-kario diplomatija“ bei „Kaukių ir vakcinų diplomatija“, atsiradimą ir aktyvų naudojimą. Pirmiausia straipsnis analizuoja pomaistinės eros KLR diplomatinės strategijos istorinį kontekstą ir išryškina pagrindinius veiksnius, kurie lėmė strategijos transformaciją. Po to pateikiamas Xi diplomatinės strategijos ir jos „ryžtingumo“ vertinimas tebevykstančios pandemijos kontekste. Pagaliau straipsnis pasitelkia Serbijos atvejo analizę išskiriant veiksnius, kurie lėmė Xi Kinijos įtakos Vakarų Balkanuose sustiprėjimą pandemijos kontekste. Kinijos vaidmens augimas Vakarų Balkanuose gali būti interpretuojamas kaip ryškus diplomatinis pasiekimas trumpuoju laikotarpiu, tačiau klausimas dėl šio proceso poveikio regionui ilgalaikėje perspektyvoje išlieka.

Esminiai žodžiai: Kinijos diplomatinė strategija, Xi Jinpingas, diplomatinis ryžtingumas, COVID-19 pandemija, globalios ambicijos, Serbija.